

Posudek bakalářské práce

Název: *Resocializace drogově závislých*

Autor: *Veronika Míková*

Autorka se ve své bakalářské práci zabývá aktuálním a palčivým tématem závislosti. Přestože se na s. 6 pokouší vysvětlit poněkud mlhavý pojem „mapování“, který užívá ve formulaci cíle své práce, není z tohoto textu její záměr zcela jasný. Mnohem zřetelněji je cíl formulován na začátku 3. kapitoly, na s. 24: „Cílem této části práce je ... ověřit, zda veškerá tato zařízení, organizace (tím jsou myšleny preventivní a terapeutické programy definované v předešlých kapitolách, pozn. MK) fungují, zda mají smysl a zda jsou efektivní.“ Po přečtení této formulace jsem nabyl dojmu, že tento cíl by bylo možné považovat za cíl celé práce, protože informace obsažené v prvních dvou kapitolách práce jsou významné především jako předpoklad realizace a pochopení výzkumu, který studentka provedla. Po prostudování celé práce jsem však musel konstatovat, že uvedený výzkumný cíl by byl pro tento druh kvalifikační práce příliš ambiciózní. Autorka sice provedla čtyři polostrukturované rozhovory, ale závěry, které z nich vyvozuje, mi nepřípadají přesvědčivé. V každém případě mi není zcela jasné, jakou metodu kódování autorka použila při analýze rozhovorů. Proto od ní budu očekávat, že svůj způsob kódování při obhajobě objasní.

Po stránce jazykové je práce na standardní úrovni. Místy se ovšem setkáváme s nepochopitelnými formulacemi, zřejmě následkem výpadku určité části věty, jako např. na s. 8 nebo 10. Také z hlediska formálního a z hlediska vnější úpravy je předložená diplomová práce na dobré úrovni.

Z hlediska hlavní ideje práce mi není zcela jasné, proč autorka druhou kapitolu (mimořadně se zavádějícím názvem) věnovala *programům zacházení ve věznicích pro odsouzené trpící drogovou závislostí*, když se o nich respondenti zmiňují spíše jen okrajově (s. 33).

Po stránce obsahové lze konstatovat, že se autorce skutečně podařilo *zmapovat* různé formy opatření k zmírnění či odstraňování problémů souvisejících se závislostmi, a to včetně „programů zacházení“ ve věznicích. Nicméně výzkumnou část práce bych neoznačoval jako kvalitativní výzkum. Spíše se jednalo o čtyři kazuistiky, které pomohly studentce vytvořit si plastičtější obraz o situaci respondentů a významu jednotlivých forem terapeutických programů pro jejich současnou abstinenci. Z tohoto hlediska je škoda, že rozhovory, které jistě obsahovaly mnoho významných informací, byly vytěženy pouze z části. Domnívám se, že vedle pochopitelných časových důvodů bylo příčinou malého vytěžení také určité podcenění metodiky kvalitativního šetření. Přes respektování anonymity respondentů považuji za nedostatek, že přepisy rozhovorů nebo alespoň jejich částí nejsou připojeny k bakalářské práci ani jako příloha.

Problémům souvisejícím s určitou nejasností cílů práce a metodiky kvalitativního šetření se mohla studentka vyhnout, pokud by práci (více) konzultovala se svým vedoucím práce.

Vzhledem k tomu, že se autorce alespoň zčásti podařilo dosáhnout cílů, které si v úvodu práce vytýčila, **doporučuji** bakalářskou práci V. Míkové k obhajobě. S ohledem na výše uvedené metodické nedostatky navrhuji, aby byla zhodnocena známkou „velmi dobře“ (2).

V Českých Budějovicích dne 14. května 2018

doc. Michal Kaplánek/Th.D.
vedoucí práce